

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2004 N:o 1385—1396

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1385	Laki maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta	3949
1386	Laki maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain voimaantulo-	
	losäännöksen muuttamisesta	3952
1387	Laki maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain muuttamisesta	3953
1388	Laki maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 13 ja 37 §:n muuttamisesta	3955
1389	Laki maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta	3956
1390	Laki maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain 26 ja 30 §:n muuttamisesta	3959
1391	Laki maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 27 §:n muuttamisesta	3960
1392	Laki luopumiseläkelain 24 §:n muuttamisesta	3961
1393	Valtioneuvoston asetus maaseudun kehittämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muutta-	
	misesta	3962
1394	Valtioneuvoston asetus kiinteistönmuodostamislain 67 §:n muuttamisesta annetun lain voi-	
	maantulosta	3965
1395	Maa- ja metsätalousministeriön asetus emolehmä- ja uuhipalkkioiden kiintiöistä	3966
1396	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus sairaanhoitopiiriin eettisen toimikunnan ja ETENE:n	
	lääketieteellisen tutkimuseettisen jaoston lausunnoista perittävistä maksuista sekä tutkittavalle	
	suoritettavista korvauksista	3971

N:o 1385

Laki

maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maatalousyrittäjien luopumistuesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1293/1994) 7 §:n 2 momentti, 18 §, 19 §:n 1 ja 2 momentti, 25 §:n 1 momentti ja 40 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 2 momentti laissa 593/2002, 18 § osaksi laissa 1326/1999, 19 §:n 1 momentti ja 25 §:n 1 momentti mainitussa laissa 1326/1999 sekä 40 §:n 1 momentti laissa 1183/2003, seuraavasti:

7 §

Luopumistuen saamisen edellytyksenä on, että luopuja lopettaa myös muut kuin 1 momentissa tarkoitetut ansiotyöt tai että hänen ansiotulonsa näistä muista töistä voidaan arvioida olevan alle 523,61 euroa kuukau-

dessä. Tällöin tulona ei kuitenkaan pidetä sosiaalihuoltolaissa (710/1982) tarkoitettua omaishoidon tukea eikä perhehoitajalaissa (312/1992) tarkoitettua palkkiota. Edellä 5 §:n 2, 3 tai 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa nuoremman aviopuolison, lesken tai yhtymän nuoremman osakkaan tulee lo-

HE 215/2004
MmVM 12/2004
EV 216/2004

pettaa tai vähentää ansiotyötään viimeistään silloin, kun hän täyttää luopumistuen suorittamisen ikää koskevan edellytyksen.

18 §

Luopumistuen perusmäärä on yhtä suuri kuin se maatalousyrittäjien eläkelain mukainen työkyvyttömyyseläke, joka maatalousyrittäjälle olisi myönnetty, jos hänellä luopumisen tapahtuessa olisi ollut oikeus täyden työkyvyttömyyseläkkeen saamiseen. Perusmäärään sovelletaan maatalousyrittäjien eläkelain säännöksiä, lain 8 i §:n 3 momenttia lukuun ottamatta, sellaisina kuin ne olivat maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta annetun lain (637/2003) voimaan tullessa voimassa olleessa laissa.

Perusmäärän suuruutta määrättäessä ei oteta huomioon sellaista oikeutta eläkkeeseen, joka perustuu maatalousyrittäjän työ- tai virkasuhteeseen taikka muuhun kuin maatalousyrittäjien eläkelaisissa tarkoitettuun yrittäjätoimintaan.

Perusmäärään sovelletaan työntekijäin eläkelain 7 g, 8 a ja 8 a §:ää sellaisina kuin ne olivat työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (634/2003) voimaan tullessa voimassa olleessa laissa. Perusmäärän yhteensovituksessa ei kuitenkaan oteta huomioon sellaista työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettua peruseläkettä, johon sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2005 voimassa olevia säännöksiä yhteensovituksesta.

Perusmäärä tarkistetaan yleisten palkka- ja hintatasossa tapahtuneiden muutosten mukaan siten kuin työntekijäin eläkelain 9 §:ssä säädetään.

19 §

Luopumistuen täydennysosa on yhtä suuri kuin se kansaneläke, joka luopujalle olisi myönnetty, jos hänellä luopumistuen alkaessa olisi ollut oikeus työkyvyttömyyseläkkeenä myönnettyyn kansaneläkkeeseen. Täydennysosaa laskettaessa sovelletaan kansaneläkelain säännöksiä sellaisina kuin ne olivat kansaneläkelain muuttamisesta annetun lain (639/2003) voimaan tullessa voimassa olleessa laissa. Täydennysosaa laskettaessa ei kuitenkaan sovelleta, mitä mainitun lain 25 b §:ssä ja 28 §:n 1 momentissa säädetään. Sen

estämättä, mitä edellä säädetään, täydennysosaa määrättäessä sovelletaan kansaneläkelain 26 §:n 5 momenttia sellaisena kuin se oli kansaneläkelain muuttamisesta annetun lain (547/1993) voimaan tullessa voimassa olleessa laissa. Täydennysosaa laskettaessa sovelletaan, mitä kansaneläkelaisissa säädetään eläkkeen määräytymisestä puolisoille myös silloin, kun kysymys on tämän lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuista henkilöistä. Sen jälkeen kun luopumistuki on myönnetty, täydennysosan määrää tarkistetaan vain kansaneläkelain 32 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen perhesuhteiden muutoksen johdosta.

Täydennysosa tarkistetaan indeksillä siten kuin kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (456/2001) säädetään.

25 §

Luopumistukea ei makseta kalenterikaudelta, jonka aikana luopumistuen saaja on ansiotyössä ja ansaitsee vähintään 523,61 euroa kuukaudessa. Tällöin ei tulona oteta huomioon 7 §:n 2 momentissa tarkoitettua tuloa, jota ei lueta ansiotyöstä saaduksi tuloksi luopumistukea myönnettäessäkään.

40 §

Jollei tästä laista muuta johdu, luopumistuesta on soveltuvin osin voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 7 b, 8 g ja 9 §:ssä, 10 c §:n 1 momentissa, 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa, 16 §:ssä, 17 §:n 2 ja 3 momentissa, 17 a §:n 1 momentissa, 17 b—17 d §:ssä, 17 f §:n 1, 2 ja 4 momentissa, 17 h §:ssä, 17 i §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 17 j §:ssä, 17 k §:n 2—4 momentissa, 19 b §:n 1—4 ja 9 momentissa, 19 c §:n 2—6 ja 8 momentissa, 19 d, 20, 21 ja 21 a—21 e §:ssä sekä maatalousyrittäjien eläkelain 16, 16 a—16 c, 17, 17 a—17 h, 18 ja 19 b §:ssä sekä 19 c §:n 1 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tämän lain 7 §:n 2 momentissa mainittua ansiotulorajaa sovelletaan, jos luopuminen tapahtuu 1 päivänä tammikuuta 2005 tai sen jälkeen.

Sen estämättä, mitä tämän lain 18 §:n 1 momentissa säädetään maatalousyrittäjien eläkelain säännösten soveltamisesta perusmäärää määrittäessä, tämän lain voimaantulon jälkeiseen aikaan kohdistuvat maatalousyrittäjien eläkelain 8 ja 8 a—8 h §:n mukaisesti määräytyvät vahvistetut työtulot otetaan eläkkeen perusteena olevaa työtuloa laskettaessa huomioon sen määräisinä kuin ne ovat olleet maatalousyrittäjälle maksuunpan- tujen vakuutusmaksujen perusteena, jollei maatalousyrittäjien eläkelain 8 i §:n 3 momentista, sellaisena kuin se on maatalousyrit- täjien eläkelain muuttamisesta annetussa lais- sa (637/2003), muuta johdu.

Tämän lain 18 §:n 4 momentin säännöstä työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamisesta luopumistuen perusmäärän tarkistamiseen so- velletaan myös niihin luopumistukiin, joissa luopuminen on tapahtunut ennen tämän lain voimaantuloa.

Tämän lain 25 §:n 1 momentissa mainittua ansiotulorajaa sovelletaan myös luopumistu- kiin, jotka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa tapahtuneen luopumisen perus- teella. Jos luopuminen on tapahtunut aikai- sintaan 1 päivänä tammikuuta 1995 ja vii- meistään 31 päivänä joulukuuta 1999, 25 §:n 1 momenttia sovelletaan sellaisena kuin se oli maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta annetun lain (1326/1999) voimaan tullessa voimassa olleessa laissa, mutta siten, että luopumistukea ei makseta kalenterikuukaudelta, jonka aikana sen saaja on ansiotyössä, jos hän ansaitsee luopumisen

tapahtuessa vakiintuneen ansiotulonsa lisäksi kuukaudessa vähintään 523,61 euroa. Tämän lain tullessa voimaan mainittu ansiotuloraja määritetään vuoden 2004 tasoon siten, että luopumistuen saajalle luopumistuen myöntä- misen yhteydessä määritellyn kuukausittaisen ansiotulorajan osana oleva vakiintunut ansio- tulo ennen luopumista tarkistetaan ensin vuoden 2004 tasolle soveltaen työntekijäin eläkelain 9 §:ää sellaisena kuin se oli työn- tekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (634/2003) voimaan tullessa voimassa ollees- sa laissa, ja sen jälkeen määrään lisätään 523,61 euroa. Näin määritettyä ansiotulorajaa tarkistetaan lain voimaantulosta lukien työn- tekijäin eläkelain 7 b §:ssä tarkoitetulla palkkakertoimella.

Maatalousyrittäjälle on annettava päätös tämän lain 25 §:n 1 momentissa säädetyn ansiotulorajan muuttamisesta tämän lain sään- nösten mukaiseksi, jos hän pyytää sitä kir- jallisesti eläkelaitokselta.

Tämän lain 7 §:n 2 momentissa ja 25 §:n 1 momentissa mainitut rahamäärät vastaavat työntekijäin eläkelain 7 b §:ssä tarkoitetun palkkakertoimen arvoa yksi (1,000) vuonna 2004.

Sovellettaessa tämän lain 40 §:n 1 momen- tia noudatetaan, mitä työntekijäin eläkelain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (1332/2003) voimaantulosään- nöksen 3 momentissa säädetään.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpi- teisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1386

L a k i**maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun lain (593/2002) voimaantulosäännöksen 9 momentti seuraavasti:

— — — — —
 Jos luopujina ovat maataloutta yhtymän lukuun harjoittaneet sisarukset ja yhtymän osakkaista vanhempi täyttää 8 momentissa säädetty edellytykset, on yhtymän nuoremmalla osakkaalla oikeus luopumistukeen, jos hän on luopumisen tapahtuessa täyttänyt 50 vuotta. Luopumistukea ei kuitenkaan suoriteta tässä momentissa ja 8 momentissa tarkoitetuille luopujille ajalta ennen 55 vuoden iän täyttämistä. Sen estämättä, mitä 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetään luopujan ikärajasta luopumisen tapahtuessa vuosina 2005 tai 2006, sovelletaan tämän voimaantulosäännöksen ikärajaa koskevia säännöksiä myös vuonna 1949 tai sitä ennen syntyneeseen luopujaan. Hänen kanssaan maataloutta harjoittaneeseen, vuonna 1954 tai sitä ennen syntyneeseen nuorempaan aviopuolisoonsa se-

kä 5 §:n 4 momentissa tarkoitettuun yhtymän nuorempaan osakkaaseen sovelletaan vastavasti tämän momentin ja 8 momentin säännöksiä 50 vuoden ikärajasta. Näitä säännöksiä ikärajasta sovelletaan myös vuonna 1954 tai sitä ennen syntyneeseen 5 §:n 3 momentissa tarkoitettuun maatalousyrittäjän leskeen vuosina 2005 ja 2006 tapahtuvissa maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 9 §:n mukaisissa sukupolvenvaihdosluovutuksissa.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 mikuuta 2005.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1387

L a k i**maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1317/1990) 15 §:n 3 momentti, 24 §:n 1 momentti ja 43 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 43 §:n 1 momentti laissa 1181/2003, seuraavasti:

15 §

Perusmäärään sovelletaan työntekijäin eläkelain 7 g, 8 ja 8 a §:ää sellaisina kuin ne olivat työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (634/2003) voimaan tullessa voimassa olleessa laissa. Perusmäärän yhteensovituksessa ei kuitenkaan oteta huomioon sellaista työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettua peruseläkettä, johon sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2005 voimassa olevia säännöksiä yhteensovituksesta. Perusmäärä tarkistetaan yleisten palkka- ja hintatasossa tapahtuneiden muutosten mukaan siten kuin työntekijäin eläkelain 9 §:ssä säädetään.

24 §

Sukupolvenvaihdoseläkettä ei makseta kalenterikuukaudelta, jonka aikana eläkkeensaaja on ansiotyössä ja ansaitsee luovutuksen tapahtuessa vakiintuneen ansiotulonsa lisäksi kuukaudessa vähintään 523,61 euroa. Vakiintuneena ansiotulona pidetään eläkkeensaajan muusta kuin maatilataloudesta saaman valtion

verotuksessa veronalaisen ja työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisella indeksillä tarkistetun ansiotulon keskiarvoa viideltä viimeiseltä kalenterivuodelta ennen luovutusta. Tällöin ei oteta huomioon tuloa, jota 5 §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla pidetään maatilatalouden harjoittamiseen välillisesti liittyvänä tulona.

43 §

Jollei tästä laista muuta johdu, sukupolvenvaihdoseläkkeestä on soveltuvin osin lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 7 b, 8 g ja 9 §:ssä, 10 c §:n 1 momentissa, 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa, 16 §:ssä, 17 §:n 2 ja 3 momentissa, 17 a §:n 1 momentissa, 17 b—17 d §:ssä, 17 f §:n 1, 2 ja 4 momentissa, 17 h §:ssä, 17 i §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 17 k §:n 2—4 momentissa, 19 b §:n 1—4 ja 9 momentissa, 19 c §:n 2—6 ja 8 momentissa, 19 d, 19 f, 20, 21 ja 21 a—21 e §:ssä sekä maatalousyrittäjien eläkelain 16, 16 a—16 c, 17, 17 a—17 h, 18 ja 19 b §:ssä ja 19 c §:n 1 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tämän lain tullessa voimaan tämän lain 24 §:n 1 momentissa tarkoitettu ansiotuloraja määritetään vuoden 2004 tasoon siten, että eläkkeensaajalle sukupolvenvaihdoseläkkeen myöntämisen yhteydessä määritellyn kuukausittaisen ansiotulorajan osana oleva vaikiintunut ansiotulo ennen luopumista tarkistetaan ensin vuoden 2004 tasolle soveltaen työntekijäin eläkelain 9 §:ää sellaisena kuin se oli työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (634/2003) voimaan tullessa voimassa olleessa laissa, ja sen jälkeen määrään lisätään 523,61 euroa. Näin määritettyä ansiotulorajaa tarkistetaan lain voimaantulosta lukien työntekijäin eläkelain 7 b §:ssä tarkoitetulla palkkakertoimella.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maatalousyrittäjälle on annettava päätös tämän lain 24 §:n 1 momentissa säädetyn ansiotulorajan muuttamisesta tämän lain säännösten mukaiseksi, jos hän pyytää sitä kirjallisesti eläkelaitokselta.

Tämän lain 24 §:n 1 momentissa mainittu rahamäärä vastaa työntekijäin eläkelain 7 b §:ssä tarkoitetun palkkakertoimen arvoa yksi (1,000) vuonna 2004.

Sovellettaessa tämän lain 43 §:n 1 momenttia noudatetaan, mitä työntekijäin eläkelain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (1332/2003) voimaantulosäännöksen 3 momentissa säädetään.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1388

L a k i**maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 13 ja 37 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1330/1992) 13 §:n 3 momentti ja 37 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 37 §:n 1 momentti laissa 1182/2003, seuraavasti:

13 §

Perusmäärään sovelletaan työntekijäin eläkelain 7 g, 8 ja 8 a §:ää sellaisina kuin ne olivat työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (634/2003) voimaan tullessa voimassa olleessa laissa. Perusmäärän yhteensovituksessa ei kuitenkaan oteta huomioon sellaista työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettua peruseläkettä, johon sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2005 voimassa olevia säännöksiä yhteensovituksesta.

37 §

Jollei tästä laista muuta johdu, luopumiskorvauksesta on soveltuvin osin lisäksi voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 9 §:ssä, 10 c §:n 1 momentissa, 12 §:n 1 momentin

5 kohdassa, 16 §:ssä, 17 a §:n 1 momentissa, 17 b—17 d §:ssä, 17 f §:n 1, 2 ja 4 momentissa, 17 h §:ssä, 17 i §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 17 k §:n 2—4 momentissa, 19 b §:n 1—4 ja 9 momentissa, 19 c §:n 2—6 ja 8 momentissa, 19 d, 19 f, 20, 21 ja 21 a—21 e §:ssä sekä maatalousyrittäjien eläkelain 16, 16 a—16 c, 17, 17 a—17 h, 18 ja 19 b §:ssä ja 19 c §:n 1 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Sovellettaessa tämän lain 37 §:n 1 momenttia noudatetaan, mitä työntekijäin eläkelain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (1332/2003) voimaantulosäännöksen 3 momentissa säädetään.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1389

L a k i**maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien luopumistuesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1293/1994) 20 §:n edellä oleva väliotsikko, 20 ja 21 § sekä 25 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 20 § laeissa 1163/1999 ja 1326/1999 sekä 21 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, sekä

lisätään lakiin uusi 20 a ja 21 a § sekä 31 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

Luopumistuen hakeminen ja myöntäminen

20 §

Luopumistukea on haettava ennen 15 §:ssä tarkoitettua luopumista.

Hakijan on liitettävä allekirjoittamaansa hakemukseen osapuolten allekirjoittama luovutuskirjan luonnos tai esisopimus sekä 9 §:n 1 momentin 6 kohdassa tai 10 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu luovutuksensaajan allekirjoittama sitoumus ehdollista päätöstä varten.

Luopumistukea on haettava ja 2 momentissa tarkoitettut sitoumukset on annettava eläkelaitoksen hyväksymällä lomakkeella. Hakemukseen on liitettävä selvitys luopumisen kohteena olevan tilan omistusoikeudesta ja pinta-alasta sekä sukupolvenvaihdosluovutuksessa selvitykset luovutuksensaajan ammattitaidosta ja tuloista, luopumisen kohteena olevan maatilan taloudellisesta elinkelpoisuudesta ja ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamisesta. Eläkelaitos voi edellyttää hake-

mukseen liitettäväksi muitakin hakemuksen ratkaisemiseksi tarpeellisia selvityksiä.

Jos luopuminen on tapahtunut viimeistään vuonna 1999, luopumistukea on haettava viimeistään 15 päivänä tammikuuta 2000.

20 a §

Luopumistukihakemus sekä 9 ja 10 §:ssä tarkoitettut sitoumukset on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle tai sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka toimialueella maatila sijaitsee, taikka eläkelaitokselle tai sen valtuuttamalle asiamiehelle.

Jos hakemus on toimitettu työvoima- ja elinkeinokeskukselle taikka eläkelaitokselle tai sen asiamiehelle, hakemus on viivytystä siirrettävä asianomaiselle kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on toimitettava hakemusasikirjat lausuntoineen luopumistuen saamisen edellytyksistä eläkelaitokselle.

Luopumistukihakemus katsotaan tehdyksi sinä päivänä, jona se on saapunut 1 momentissa mainitulle hakemuksen vastaanottajalle.

Jollei luopumistuen hakija kehotuksen saatuaan hänelle määrättyssä kohtuullisessa ajassa toimita kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen, työvoima- ja elinkeinokeskuksen tai eläkelaitoksen pyytämää hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittavaa lisäselvitystä, hakemus katsotaan tehdyksi kuitenkin vasta silloin, kun hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittava selvitys on saapunut sille, joka sitä on pyytänyt.

Tarkempia säännöksiä luopumistuen hake-
misesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

21 §

Eläkelaitoksen on ratkaistava luopumistukihakemus viivytyksettä saatuaan tarpeelliset lausunnot ja selvitykset.

Jos päätös tehdään luovutuskirjan luonnoksen tai esisopimuksen perusteella, eläkelaitoksen antamassa ehdollisessa päätöksessä on mainittava kaikki luopumistuen myöntämistä koskevat ehdot. Päätökseen on sisällyttävä ehto, että hakijan on toimitettava luonnosta tai esisopimusta vastaava lopullinen luovutuskirja tai niiden jäljennös eläkelaitokselle kuuden kuukauden kuluessa päätöksen antamisesta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu ehdollinen päätös raukeaa, jos luonnosta tai esisopimusta vastaavaa lopullista luovutuskirjaa tai niiden jäljennöstä ei ole määrääjässä toimitettu eläkelaitokselle.

Kun hakemus ratkaistaan tämän pykälän 2 momentissa säädettyin tavoin ehdollisena, pidetään 4 §:ssä tarkoitettua edellytystä arvioitaessa luopumishetkenä sitä ajankohtaa, jona luopumistukea on haettu. Luopumistuen suuruuden määrittämistä varten tuen alkamisajan kohtana pidetään sen kalenterikuukauden alkua, jonka aikana ehdollinen päätös annetaan.

21 a §

Eläkelaitos antaa päätöksensä tiedoksi lähettämällä sen vastaanottajalle hänen ilmoittamaansa postiosoitteeseen kirjeellä. Päätöksestä on annettava tieto työvoima- ja elinkeinokeskukselle sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Lisäksi päätöksestä on annettava tieto Paliskuntain yhdistykselle silloin, kun luopujana on porotalouden harjoittaja.

Luopumistuen alkamista koskevan päätöksen antamisen yhteydessä eläkelaitoksen on toimitettava myös 9 ja 10 §:ssä tarkoitettulle

luovutuksensaajalle sitoumusten täyttämistä varten tieto siitä, kuinka kauan luopujalle tullaan maksamaan luopumistukea. Jos luopumistuen maksu pysyvästi lakkaa ilmoitettua aikaisemmin, eläkelaitoksen on niin ikään ilmoitettava asiasta luovutuksensaajalle.

Siinä tapauksessa, että hakemus hylätään sen jälkeen, kun luopuminen on 15 §:ssä tarkoitettulla tavalla tapahtunut, 9 tai 10 §:ssä tarkoitettua sitoumuksen antaneelle luovutuksensaajalle on päätöksen lainvoimaiseksi tulemisen jälkeen ilmoitettava, ettei annettu sitoumus sido häntä.

25 §

Luopumistuen keskeyttämisestä ja takaisinperinnästä tässä pykälässä säädetyissä tapauksissa on voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 4 c §:n 6 momentissa ja 18 §:n 5 momentissa säädetään. Luopumistuki voidaan periä takaisin myös kuittaamalla se vastaisista tämän lain mukaisen tuen tai maatalousryhtäjien eläkelain mukaisen työkyvyttömyys- tai vanhuuseläkkeen eristä.

31 §

Aiheettomasti maksettu luopumistuki on perittävä takaisin kymmenen vuoden kuluessa sen maksupäivästä lukien. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettu saatava vanhentuu viiden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistetun saatavan vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain (728/2003) 10 tai 11 §:ssä säädetään. Vanhentumisaajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tämän lain säännöksiä saatavan vanhentumisesta sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa syntyneeseen saatavaan. Tällaisen saatavan vanhentumisaikaa laskettaessa otetaan huomioon myös ennen lain voimaantuloa kulunut aika. Kyseinen saatava vanhentuu kuitenkin tämän lain nojalla aikaisintaan

kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta, jollei se vanhennu tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaan tätä ennen.

Tällä lailla kumotaan maatalousyrittäjien luopumistuesta 31 päivänä joulukuuta 1994 annetun asetuksen (1583/1994) 17—19 §, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 369/2000.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1390

L a k i**maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain 26 ja 30 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1317/1990) 26 §:ään uusi 3 momentti ja 30 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

26 §

Eläkkeen takaisinperintään tämän pykälän nojalla sovelletaan, mitä 30 §:n 3 momentissa säädetään.

30 §

Aiheettomasti maksettu eläke on perittävä takaisin kymmenen vuoden kuluessa sen maksupäivästä lukien. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettu saatava vanhentuu viiden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistetun saatavan vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain (728/2003) 10 tai 11 §:ssä säädetään. Tämän vanhentumisaajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tämän lain säännöksiä saatavan vanhentumisesta sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa syntyneeseen saatavaan. Tällaisen saatavan vanhentumisaikaa laskettaessa otetaan huomioon myös ennen lain voimaantuloa kulunut aika. Kyseinen saatava vanhentuu kuitenkin tämän lain nojalla aikaisintaan kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta, jollei se vanhennu tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaan tätä ennen.

Tällä lailla kumotaan maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun asetuksen (1326/1990) 8 §:n 2 momentti.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1391

Laki**maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 27 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1330/1992) 27 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

27 §

Aiheettomasti maksettu luopumiskorvaus on perittävä takaisin kymmenen vuoden kuluessa sen maksupäivästä lukien. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettu saatava vanhentuu viiden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistetun saatavan vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain (728/2003) 10 tai 11 §:ssä säädetään. Tämän vanhentumisajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tämän lain säännöksiä saatavan vanhentumisesta sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa syntyneeseen saatavaan. Tällaisen saatavan vanhentumisaikaa laskettaessa otetaan huomioon myös ennen lain voimaantuloa kulunut aika. Kyseinen saatava vanhentuu kuitenkin tämän lain nojalla aikaisintaan kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta, jollei se vanhennu tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaan tätä ennen.

Tällä lailla kumotaan maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1468/1992) 11 §:n 2 momentti.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1392

L a k i

luopumiseläkelain 24 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä tammikuuta 1974 annetun luopumiseläkelain (16/1974) 24 §, sellaisena
kuin se on laissa 1180/2003, seuraavasti:

24 §

Jollei tästä laista muuta johdu, luopumiseläkkeestä on soveltuvin osin lisäksi voimassa, mitä säädetään työntekijäin eläkelain 9 §:ssä, 10 c §:n 1 momentissa, 16 §:ssä, 17 a §:n 1 momentissa, 17 b—17 d §:ssä, 17 f §:n 1, 2, ja 4 momentissa, 17 h §:ssä, 17 i §:n 1, 3 ja 4 momentissa, 17 k §:n 2—4 momentissa sekä 18, 19, 19 b—19 d, 19 f, 20, 21 ja 21 a—21 e §:ssä sekä maatalousyrittäjien eläkelain 16, 16 a—16 c, 17, 17 a—17 h, 18 ja 19 b §:ssä sekä 19 c §:n 1 momentissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tällä lailla kumotaan 29 päivänä maaliskuuta 1974 annetun luopumiseläkeasetuksen (258/1974) 13 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1306/1990.

Sovellettaessa tämän lain 24 §:ää noudatetaan, mitä työntekijäin eläkelain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (1332/2003) voimaantulosäännöksen 3 momentissa säädetään.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1393

Valtioneuvoston asetus**maaseudun kehittämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

kumotaan maaseudun kehittämisestä 21 päivänä kesäkuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (609/2000) 26 b §, sellaisena kuin se on asetuksessa 388/2004,

muutetaan 26 §:n 2 momentti, 26 a §, 42 §:n 5 momentti ja asetuksen liite 1,

sellaisina kuin niistä ovat 26 §:n 2 momentti ja 26 a § edellä mainitussa asetuksessa 388/2004 ja 42 §:n 5 momentti sekä liite 1 asetuksessa 213/2004, ja

lisätään 88 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksessa 356/2002, uusi 5 momentti seuraavasti:

26 §

Investointituen enimmäismäärä maatilalla toteutettavissa investoinneissa

Sellaiselle yrittäjälle, joka täyttää EY:n maaseudun kehittämisasetuksen 8 artiklassa sekä tämän asetuksen 35—38, 40 ja 41 §:ssä säädetty nuoren viljelijän aloitustuen myöntämisen edellytykset, tuki voidaan myöntää enintään kymmenellä prosenttiyksiköllä korotettuna, jos tilanpidon aloittamisesta ei ole kulunut viittä vuotta.

Tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärä voidaan korottaa kaksinkertaiseksi, jos investointi koskee muuta tuotantoa kuin puutarhataloutta ja investoinnin toteuttaa:

1) vähintään kolme maaseutuyritystä yhdessä;

2) 11 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettu, vähintään kolme jäsentä käsittävä ryhmä tai liitto;

3) sellainen maaseutuyritys, jossa on vähintään kolme osakasta tai jäsentä ja jonka kaikki osakkaat tai jäsenet täyttävät 3 luvussa säädetty yrittäjää koskevat edellytykset.

26 a §

Maatilainvestointien tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärä

Edellä 26 §:ssä tarkoitettujen investointien hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan myöntää tukea vain siltä osin, kuin kustannukset eivät ylitä 840 000 euron määrää.

42 §

Aloitustuen määrä

Asetuksen liitteessä 1 tarkoitettulle ja edellä 3 momentissa säädetyn kokoyksikkövaatimuksen täyttävälle kotieläin- tai kasvihuone-tilalle voidaan myöntää 25 000 euron suuruinen lisätuki. Lisätuki myönnetään avustuksena. Lisätuen myöntämisen edellytyksenä on,

että tukea on haettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007.

88 §

*Yritystoimintaan myönnetyn rakentamis-
avustuksen maksaminen*

Turkistarhan siirtoon pohjavesialueelta myönnetyn avustuksen ensimmäisen erän maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja esittää hyväksyttävän suunnitelman siirrettävän turkistarhan maanpäällisten rakenteiden poistamisen ajankohdasta. Viimeisen erän maksamiseksi tuen saajan on esitettävä hyväksyttävä selvitys siitä, että kaikki tarhan maanpäälliset rakenteet on poistettu, tarha-alue siivottu ja turkiseläinten lanta poistettu.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tätä asetusta sovelletaan tuen myöntämistä koskeviin hakemuksiin, jotka ovat tulleet vireille 24 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen mutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007. Asetuksen 88 §:n 5 momenttia sovelletaan kuitenkin hakemuksiin, jotka ovat tulleet vireille tämän asetuksen tultua voimaan.

Asetuksen 26 §:n 2 momentissa tarkoitettua tukea voidaan myöntää ja maksaa vasta sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt tuen enimmäismäärää koskevan muutoksen.

Tuen maksamista ja lainan nostolupaa koskeviin hakemuksiin sovelletaan niitä säännöksiä, jotka olivat voimassa tukea myönnettäessä.

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

ALOITUSTUEN LISÄAVUSTUSTA MYÖNNETTÄESSÄ SOVELLETTAVA KOKOYKSIKKÖTAULUKKO

Tuotanto	Kokoyksikkökerroin	20 kokoyksikköä vastaava eläinten tai kasvihuononeliöiden määrä
Lypsylehmä	1	20
Emolehmä	0,5	40
Nautaeläin 6-24 kk	0,4	50
Urospuolinen nautaeläin ja hieho (yli 24 kk.)	0,667	30
Vasikka (alle 6 kk)	0,1	200
Emakko ja karju	0,333	60
Lihaseika	0,067	300
Kuttu	0,5	40
Uuhi	0,2	100
Hevoset:		
Siitostamma mukaan luettuina ponia-	1	20
tamma		
1-4-vuotias suomenhevonon	1	20
1-3-vuotias muu hevonen ja poni	0,667	30
Muniva kana*, kana-, fasaani- ja sor-	0,0044	4500
saemo		
Broileri	0,0013	15000
Kalkkuna sekä anka-, broileri-, han-	0,01	2000
hi- ja kalkkunaemo		
Kasvihuonekoristekasvit, m ²	70 m ^{2**}	1400
Kasvihuonevihannekset, m ²	70 m ^{2**}	1400

*Kananmunien vaihtoehtoistuotannossa kokoraja on viisikymmentä prosenttia alempi

**Vähimmäispinta-alaan lasketaan kasvihuoneet, jotka on rakennettu kiinteälle perustalle ja joiden katteena on lasi, kasvihuonekäyttöön tarkoitettu kerroslevy tai kaksinkertainen muovikalvo. Lisäksi kasvihuoneiden tulee olla varustettuja kiinteällä lämmitysjärjestelmällä sekä lämmityksen- ja tuuletuksensäätöautomaatiikalla.

N:o 1394

Valtioneuvoston asetus

kiinteistönmuodostamislain 67 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään kiinteistömuodostamislain 67 §:n muuttamisesta 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun lain (333/1999) nojalla seuraavaa:

1 §

Kiinteistönmuodostamislain 67 §:n muuttamisesta 12 maaliskuuta 1999 annettu laki (333/1999) tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 1395

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
emolehmä- ja uuhipalkkioiden kiintiöistä**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n, sellaisena kuin se on laissa 273/2003, nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan täytäntöön pantaessa yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1782/2003 sekä sitä täydentävää Euroopan yhteisön lainsäädäntöä siltä osin kuin se koskee:

- 1) emolehmä- ja uuhipalkkio-oikeuksien (palkkio-oikeus) tuottajakohtaisia enimmäismääriä (kiintiö);
- 2) palkkio-oikeuksien siirtoa ja väliaikaista luovuttamista; ja
- 3) kansallisia varantoja.

2 §

Emolehmäpalkkiokiintiön myöntäminen

Tuottajalle, joka harjoittaa tai ryhtyy harjoittamaan emolehmätuotantoa, vahvistetaan hakemuksesta emolehmäpalkkiokiintiö. Samalle tuottajalle voidaan vahvistaa vain yksi emolehmäpalkkiokiintiö.

Emolehmäpalkkiokiintiön ja lisäksi kiintiön haussa otetaan kiintiöitä vahvistettaessa huomioon se emolehmien ja hiehojen määrä, joka tuottajalla on ollut hallinnassaan kiintiön vahvistamista koskevan hakemuksen jättämisen ajankohtana ja jolle tuottaja hakee kiintiön hakuvuonna myös Euroopan yhteisön emolehmäpalkkiota.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, emolehmäpalkkio-oikeuksia voidaan myöntää tuottajalle, joka on tehnyt tai suunnitellut tehdä investointeja emolehmätuotannon aloittamiseksi tai olemassa olevan tuo-

tannon laajentamiseksi ja tuottajalle, jonka emolehmäpalkkiokiintiö ei poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi vastaa tilan todellista emolehmätuotantotilannetta. Tällöin palkkio-oikeuksia myönnettäessä on kuitenkin otettava huomioon kulloinkin voimassa olevat säännökset kiintiön vuosittaisesta käyttöprosentista.

Edellä 3 momentissa tarkoitetut investoinnit tai suunnitelmat tuotannon aloittamiseksi tai laajentamiseksi on osoitettava rakennussuunnitelmalla, eläinkannan lisäämiseksi tehdyllä suunnitelmalla, eläinten tai lisämaan hankkimista koskevalla sopimuksella tai muulla toimivaltaisen työvoima- ja elinkeinokeskuksen hyväksymällä tavalla.

3 §

Emolehmäpalkkiokiintiön käyttäminen

Tuottajan on kalenterivuositain käytettävä vähintään 70 prosenttia hallinnassaan olevista palkkio-oikeuksista. Jos tuottaja ei kunakin kalenterivuonna käytä edellä mainittua prosenttiosuutta palkkio-oikeuksistaan, käyttämättä jätetty osa leikataan kansalliseen varantoon lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia.

Kiintiön käyttämisellä tarkoitetaan tuottajan kalenterivuositain hakemien ja maksettavaksi hyväksytyjen Euroopan yhteisön emolehmäpalkkioiden lukumäärää. Myös palkkio-oikeuksien väliaikainen luovutus (vuokraus) katsotaan niiden käytöksi. Tuottajalle siirretyt tai luovutetut palkkio-oikeudet lisätään tuottajalle vahvistettuun kiintiöön. Siirtäjän tai luovuttajan kiintiötä alennetaan samanaikaisesti määrällä, joka vastaa siirrettyjen tai väliaikaisesti luovutettujen sekä luovutuksen yhteydessä kansalliseen varantoon siirrettyjen palkkio-oikeuksien määrää.

Kiintiön käyttö tarkastetaan kalenterivuositain. Kiintiön myöntämisvuonna ei kuitenkaan tarkasteta sellaisen tuottajan kiintiön käyttöä, jolla on enintään seitsemän palkkio-oikeutta. Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tällaisen tuottajan on käytettävä vähintään 70 prosenttia palkkio-oikeuksistaan toisena kahdesta peräkkäisestä kalenterivuodesta. Jos tuottaja ei kahdesta peräkkäisestä kalenterivuodesta kumpanakin käytä vähim-

mäisprosenttiosuutta oikeuksistaan, jälkimmäisen kalenterivuoden aikana käyttämättä jätetty osa siirretään kansalliseen varantoon ilman korvausta.

4 §

Emolehmäpalkkio-oikeuksien siirtäminen ja väliaikainen luovuttaminen

Jos tuottaja siirtää ilman maatilan omistus- tai hallintaoikeuden luovutusta palkkio-oikeuksiaan pysyvästi, yksi prosentti palkkio-oikeuksista siirretään ilman korvausta emolehmäpalkkio-oikeuksien kansalliseen varantoon. Jos tämän momentin soveltamiseksi tehtyjen laskelmien tuloksena on muita kuin kokonaislukuja, ainoastaan ensimmäinen desimaali otetaan huomioon.

Tuottaja voi luovuttaa väliaikaisesti sellaisen osan palkkio-oikeuksistaan, jota hän ei itse käytä. Luovutuksen on käsitettävä vähintään 0,1 palkkio-oikeutta. Väliaikaisesti luovutettavat palkkio-oikeudet siirtyvät kokonaisuudessaan vastaanottajalle.

Siirto tai väliaikainen luovutus tapahtuu suoraan tuottajalta toiselle. Palkkio-oikeuksien siirtäjän tai luovuttajan sekä oikeuksien vastaanottajan on yhdessä ilmoitettava siirrosta tai väliaikaisesta luovutuksesta toimivaltaiselle työvoima- ja elinkeinokeskukselle.

Jollei kiintiö siirry perintönä, 3 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ja viimeistään silloin, kun tuottaja jättää kyseisen kalenterivuoden emolehmäpalkkiohakemuksen.

5 §

Emolehmäpalkkio-oikeuksien kansallinen varanto

Maa- ja metsätalousministeriö ylläpitää ja hallinnoi emolehmäpalkkio-oikeuksien kansallista varantoa. Kansalliseen varantoon, joka muodostuu niistä palkkio-oikeuksista, joita ei ole jaettu tuottajille, lisätään leikatut palkkio-oikeudet ja muiden Euroopan yhteisön säännösten mukaan varantoon siirretyt palkkio-oikeudet.

Maa- ja metsätalousministeriö jakaa kansallisesta varannosta palkkio-oikeuksia työ-

voima- ja elinkeinokeskuksille tuottajille edelleen jaettavaksi.

6 §

Uuhipalkkiokiintiön myöntäminen

Tuottajalle, joka harjoittaa tai ryhtyy harjoittamaan lampaanlihan tuotantoa, vahvistetaan hakemuksesta uuhipalkkiokiintiö. Uuhipalkkiokiintiö vahvistetaan kullekin yksittäiselle tuottajalle ja tuottajaryhmittymän jäsenelle erikseen. Samalle tuottajalle voidaan vahvistaa vain yksi kiintiö.

Uuhipalkkiokiintiön ja lisäkiintiön haussa otetaan kiintiötä vahvistettaessa huomioon se uuhipalkkioon oikeuttavien eläinten määrä, joka tuottajalla on ollut hallinnassaan kiintiön vahvistamista koskevan hakemuksen jättämisen ajankohtana ja jolle tuottaja hakee kiintiön hakuvuonna myös Euroopan yhteisön uuhipalkkiota.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, uuhipalkkio-oikeuksia voidaan myöntää tuottajalle, joka on tehnyt tai suunnitellut tehdä investointeja lampaanlihan tuotannon aloittamiseksi tai olemassa olevan tuotannon laajentamiseksi ja tuottajalle, jonka uuhipalkkiokiintiö ei poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi vastaa tilan todellista lampaanlihan tuotantotilannetta. Tällöin palkkio-oikeuksia myönnettäessä on kuitenkin otettava huomioon kulloinkin voimassa olevat säännökset kiintiön vuosittaisesta käyttöprosentista.

Edellä 3 momentissa tarkoitetut investoinnit tai suunnitelmat tuotannon aloittamiseksi tai laajentamiseksi on osoitettava rakennus-suunnitelmalla, eläinkannan lisäämiseksi tehdyllä suunnitelmalla, eläinten tai lisäämään hankkimista koskevalla sopimuksella tai muulla työvoima- ja elinkeinokeskuksen hyväksymällä tavalla.

7 §

Uuhipalkkiokiintiön käyttäminen

Tuottajan on kalenterivuosittein käytettävä vähintään 70 prosenttia hallinnassaan olevista palkkio-oikeuksista. Jos tuottaja ei kunakin kalenterivuonna käytä edellä mainittua prosenttiosuutta palkkio-oikeuksistaan, käyttä-

mättä jätetty osa leikataan kansalliseen varantoon lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja poikkeuksellisia olosuhteita.

Kiintiön käyttämisellä tarkoitetaan tuottajan kalenterivuosittein hakemien ja maksettavaksi hyväksytyjen Euroopan yhteisön uuhipalkkioiden lukumäärää. Myös palkkio-oikeuksien väliaikainen luovutus (vuokraus) katsotaan niiden käytöksi. Tuottajalle siirretyt tai väliaikaisesti luovutetut palkkio-oikeudet lisätään tuottajalle vahvistettuun kiintiöön. Siirtäjän tai luovuttajan kiintiötä alennetaan samanaikaisesti määrällä, joka vastaa siirrettyjen tai väliaikaisesti luovutettujen sekä luovutuksen yhteydessä kansalliseen varantoon siirrettyjen palkkio-oikeuksien määrää.

Kiintiön käyttö tarkastetaan kalenterivuosittein. Kiintiön myöntämisvuonna ei kuitenkaan tarkasteta sellaisen tuottajan kiintiön käyttöä, jolla on enintään 20 palkkio-oikeutta. Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tällaisen tuottajan on käytettävä vähintään 70 prosenttia palkkio-oikeuksistaan toisena kahdesta peräkkäisestä kalenterivuodesta. Jos tuottaja ei kahdesta peräkkäisestä kalenterivuodesta kumpanakin käytä vähimmäisprosenttiosuutta oikeuksistaan, jälkimmäisen kalenterivuoden aikana käyttämättä jätetty osa siirretään kansalliseen varantoon ilman korvausta.

8 §

Uuhipalkkio-oikeuksien siirtäminen ja väliaikainen luovuttaminen

Jos tuottaja siirtää ilman maatilalan omistustai hallintaoikeuden luovutusta palkkio-oikeuksiaan pysyvästi, yksi prosentti palkkio-oikeuksista siirretään ilman korvausta uuhipalkkio-oikeuksien kansalliseen varantoon. Kansalliseen varantoon leikattavien palkkio-oikeuksien määrä on vähintään yksi palkkio-oikeus.

Palkkio-oikeuksien tilakohtaisia enimmäismääriä muutettaessa ainoastaan kokonaisluvut otetaan huomioon. Jos laskennallisten toimenpiteiden lopullinen tulos on muu kuin kokonaisluku, lähin kokonaisluku otetaan huomioon. Jos tämä muu luku kuitenkin on täsmälleen kahden kokonaisluvun välissä, otetaan huomioon suurempi kokonaisluku.

Tuottaja voi luovuttaa väliaikaisesti sellaisen osan palkkio-oikeuksistaan, jota hän ei itse käytä. Väliaikaisesti luovutettavat palkkio-oikeudet siirtyvät kokonaisuudessaan vastaanottajalle. Luovutuksen on käsitettävä vähintään yksi palkkio-oikeus.

Siirto tai väliaikainen luovutus tapahtuu suoraan tuottajalta toiselle. Palkkio-oikeuksien siirtäjän tai luovuttajan sekä oikeuksien vastaanottajan on yhdessä ilmoitettava siirrosta tai väliaikaisesta luovutuksesta toimivaltaiselle työvoima- ja elinkeinokeskukselle.

Jollei kiintiö siirry perintönä, 4 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ja viimeistään silloin, kun kyseisen kalenterivuoden uuhipalkkiohakemusten jättoaika päättyy.

9 §

Uuhipalkkio-oikeuksien kansallinen varanto

Maa- ja metsätalousministeriö ylläpitää ja hallinnoi uuhipalkkio-oikeuksien kansallista varantoa. Kansalliseen varantoon, joka muodostuu niistä palkkio-oikeuksista, joita ei ole jaettu tuottajille, lisätään leikatut palkkio-oikeudet ja muiden Euroopan yhteisön säännösten mukaan varantoon siirretyt palkkio-oikeudet.

Maa- ja metsätalousministeriö jakaa kansallisesta varannosta palkkio-oikeuksia työvoima- ja elinkeinokeskuksille tuottajille edelleen jaettavaksi.

10 §

Vuohenlihan tuotanto

Mitä tässä asetuksessa säädetään lampaanlihan tuotannosta ja uuhipalkkiokiintiöistä, noudatetaan soveltuvin osin myös vuohenlihan tuotantoon ja vuohenlihan tuottajille maksettavia palkkioita koskeviin kiintiöihin.

11 §

Kiintiörekisterit

Tässä asetuksessa tarkoitettujen kiintiöiden seuraamiseksi ja valvomiseksi ovat rekisterit emolehmpalkkio- ja uuhipalkkiokiintiötä varten.

12 §

Toimivaltainen viranomainen

Tämän asetuksen täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö sekä työvoima- ja elinkeinokeskukset. Tässä asetuksessa työvoima- ja elinkeinokeskuksille kuuluvat tehtävät hoitaa Ahvenanmaalla maakunnan lääninhallitus.

Emolehmä- ja uuhipalkkiokiintiötä koskevan asian käsittelee se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella tuottajan maatilán talouskeskus sijaitsee tai milloin tuottajalla on useita tuotantoyksiköitä, se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella pääosa toiminnasta tapahtuu.

13 §

Emolehmä- ja uuhipalkkiokiintiön hakeminen

Emolehmä- ja uuhipalkkiokiintiötä koskeva hakemus on toimitettava toimivaltaiseen työvoima- ja elinkeinokeskukseen viimeistään kyseisen vuoden emolehmpalkkion hakemiselle vahvistetun hakuajan viimeisenä päivänä. Hakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön vahvistaman kaavan mukaisella lomakkeella tai maa- ja metsätalousministeriön vahvistaman kaavan mukaisella atk-tulosteella ja siihen on liitettävä lomakkeessa mainitut selvitykset.

14 §

Valvonta ja rangaistukset

Valvonnasta ja rangaistuksista säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain (1100/1994) 2 luvussa.

15 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta työvoima- ja elinkeinokeskuksen ja Ahvenanmaan lääninhallituksen päätökseen säädetään maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain (1336/1992) 10 §:ssä.

16 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä tammikuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan emolehmä- ja uuhipalkkioiden kiintiöistä 20 päivänä syyskuuta 2002 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (800/2002).

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Vanhempi hallitussihteeri Heikki Koponen

N:o 1396

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**sairaanhoitopiirin eettisen toimikunnan ja ETENE:n lääketieteellisen tutkimuseettisen jaoston lausunnoista perittävistä maksuista sekä tutkittavalle suoritettavista korvauksista**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, sekä lääketieteellisestä tutkimuksesta 9 päivänä huhtikuuta 1999 annetun lain (488/1999) 17 §:n 5 momentin ja 21 §:n 2 momentin nojalla sellaisena kuin niistä 17 §:n 5 momentti on laissa 295/2004:

1 §

Sairaanhoitopiirin eettisen toimikunnan ja ETENE:n lääketieteellisen tutkimuseettisen jaoston lausunnoista perittävät maksut

Eettinen toimikunta ja lääketieteellinen tutkimuseettinen jaosto perivät tutkimussuunnitelmasta antamastaan lausunnosta seuraavat maksut:

- 1) monikeskustutkimus1 000 euroa
- 2) yhden keskuksen tutkimus..1 000 euroa
- 3) tutkimussuunnitelman muutos 400 euroa

Monikeskustutkimuksesta annettavasta lausunnosta maksun perii se eettinen toimikunta, joka lääketieteellisestä tutkimuksesta annetun lain (488/1999) 17 §:n 1 momentin mukaan käsittelee tutkimussuunnitelman.

Ilman ulkopuolista rahoitusta tai yleishyödyllisen yhteisön rahoituksella toteutettavasta, tutkijalähtöisestä tutkimuksesta annettu 1 momentissa tarkoitettun toimikunnan ja jaoston lausunto on maksuton. Selvitys rahoituksesta on liitettävä tutkimussuunnitelmaan.

Toimikunnan ja jaoston lausunto on maksuton myös silloin, kun asia saatetaan uudelleen käsiteltäväksi lääketieteellisestä tutki-

muksesta annetun lain 3 §:n 4 momentin mukaisesti (488/1999).

Eettinen toimikunta voi päättää lausunnon antamisesta maksutta myös muissa kuin 2 ja 3 momentissa säädettyissä tapauksissa.

2 §

Tutkittavalle suoritettavat korvaukset

Tutkittavalle, hänen huoltajalleen, lähiomaiselleen, muulle läheiselle tai hänen lailliselle edustajalleen voidaan korvata tutkimukseen osallistumisesta aiheutuneet todelliset matkakustannukset ja ansionmenetys. Henkilölle, jolla ei ole ansiotuloja tai joka osallistuu tutkimukseen vapaa-aikanaan, voidaan maksaa enintään työttömyyspäivärahan peruspäivärahan mukainen korvaus jokaiselta tutkimuspäivältä. Korvauksen saamiseksi on pyydettäessä esitettävä tarpeelliset kuitit, palkkatodistus tai muut vastaavat asiakirjat.

Osallistumisesta tutkimukseen, josta ei ole suoraa hyötyä tutkittavan terveydelle, voidaan 1 momentissa säädetyn lisäksi korvata tutkittavalle tutkimukseen osallistumisesta aiheutuva muu haitta. Muuna haittana voidaan korvata tutkimuksen aiheuttamasta rasituk-

N:o 1396

sesta ja epämukavuudesta sekä jokapäiväisten toimintojen rajoittumisesta riippuen enintään:

- 1) 50 euroa, jos haitta on vähäinen;
- 2) 120 euroa, jos haitta on kohtalainen;
- 3) 170 euroa, jos haitta on suuri.

Edellä 2 momentissa säädetty korvaus voidaan maksaa kaksinkertaisena, jos tutkitavalle sairaalassa tai muussa tutkimuslaitoksessa tehtävät tutkimustoimenpiteet kestävät yhteensä yli 3 päivää ja kolminkertaisena, jos ne kestävät yhteensä yli 7 päivää.

Jos tutkittava peruuttaa tutkimukseen osallistumisensa kesken tutkimuksen, hänelle on korvattava siihen asti aiheutuneet matkakustannukset ja ansionmenetys. Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa korvataan muu haitta suhteessa siihen asti aiheutuneeseen haittaan.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2006.

Tällä asetuksella kumotaan 30 päivänä joulukuuta 2003 annettu sosiaali- ja terveysministeriön asetus (1394/2003) sairaanhoitopiirin eettisen toimikunnan ja ETENE:n lääketieteellisen tutkimuseettisen jaoston lausunnoista perittävistä maksuista sekä tutkittavalle suoritettavista korvauksista.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Päivi Kaartamo